

forslaget er saaledes baade paa første og anden Haand et subsidiairt Forslag; det er subsidiairt ligeoverfor den mere omfattende Plan, det er subsidiairt ligeoverfor de Tilbud, der fra andre Sider ere stillede i Udsigt om Anlægget af en Jernbane til Helsingør. Det kan derfor ikke være min Opgave at forsvare Lovforslaget som i og for sig fortræffeligt; det er en Stump, og saaledes forsvare jeg det. — Derfom de i en Række af Aar nærede Forventninger om Anlægget af en Jernbane til Helsingør ikke opfyldes i Løbet af indeværende Vinter, eller den mere omfattende Plan ikke kommer til Udførelse, først da bliver der Tale om Lovforslagets Anvendelse. Derfom der altsaa er Noget, som mener at kunne tilvejebringe Linien til Helsingør paa en anden Maade, saa kom; vi have ventet saa længe, gjør nu Alvor deraf og kom til os med et ordentligt Tilbud, vi skulle med største Forsigtighed og stor Velvillie tage derimod. Lovforslaget gaaer altsaa kun ud paa at foreskrive en Termin for alle disse ubestemte Tilbøieligheder; man siger: See nu til, at I samle Eder sammen, gjør Alvor deraf, og tag engang rigtig kraftigt fat paa Sagen. Lovforslaget er som en Spore netop for dem, der ønske Jernbane til Helsingør. En året Rigsdagsmand for Frederiksborg (Beck) hittede, at der i hans Kreds var stor Interesse for denne Sag. Vel, brug da denne Interesse! Lovforslaget er en Spore, som han kan sætte i Siden paa sin Valgkreds for at faae den til at bevæge sig i den Retning, han vil. Med den Indskrænkning altsaa, at det kun er en Stump af et Forslag, jeg forsvare, at det kun er under Forudsætning af, at det hverken lykkes at tilvejebringe et mere omfattende Baneanlæg eller et Baneanlæg til Helsingør, forekommer det mig, Lovforslaget stiller sig i et langt mildere Lys, end det har stillet sig for de ærede Herrer. I § 4 er der opstillet to Alternativer, enten at det Kjøbenhavn-Korsørste Jernbaneselskab faaer Lov til at optage et Prioritetslaan til denne Bane, eller at den udføres ved et eget Actieselskab, men ved at opstille disse Alternativer har det egentlig ikke været min Mening, at de begge skulde blive staaende som endelig vedtagne af Rigsdagen. Det er et Tilbud, jeg har gjort; man kan gaae den ene eller den

anden Vej, og naar Rigsdagen vælger den ene Vej, saa har jeg ikke Noget imod, at den anden udelukkes. Jeg maa da bede enhver af de Herrer om at forelægge sig selv det Spørgsmaal, hvad deres Mening er? Er det deres Mening, at denne Baneanlæg imellem Kjøbenhavn og Klampenborg ikke alene vil forrente sig, men endog give et Overskud — er det deres Mening? (Flere Stemmer: Nei!) Ja, der er dog vist ogsaa Nogle, som mene Jo, men jeg vil holde mig til Nei; det er altsaa deres Mening, at denne Bane ikke vil forrente 4 pCt. Vel! saa udslet den første Deel af § 4, og lad kun den sidste Deel blive staaende. De Herrer kunne jo f. Ex. antage, at Banen vil forrente 3 pCt., saa kunne vi om 5 Aar, naar Banen til Helsingør ikke er fuldført, indløse dette Baneanlæg med en Capital, der kun skal beregnes efter 3 pCt. Nettoindtægt, altsaa betydeligt billigere, end Banen har kostet at anlægge, og vi have da et ikke saa lille Stykke af Banen til Helsingør langt billigere, end vi selv kunne udføre det for. — Der var rigtignok Ingen, som svarede Jo, men jeg tør dog antage, at der ogsaa er Nogle, som mene Jo, som mene, at denne Bane vil forrente sig og give et Overskud, og det er min Mening. Siger man altsaa nu: Jo, Banen vil forrente sig, den vil ikke alene indbringe 4 pCt., men endog Mere, saa skal man stryge den sidste Deel af § 4, hvad jeg vilde ansee for det Rigtige, og beholde den første Deel, saaledes at man faaer Banen med at udbetale, hvad den har kostet. Men de Herrer maae da ogsaa holde fast ved den Forudsætning, at Banen vil komme til at forrente mere end 4 pCt.; vi maae ikke paa een gang springe over fra den ene Forudsætning til den anden, thi saa kan man naturligvis ikke komme til noget Resultat. Hold altsaa fast ved, at den vil forrente over 4 pCt. — Hvem faaer saa denne Fordeel? Det gjør Statskassen, thi derved formindskes det Tilskud, som nu maa gjøres til den Kjøbenhavn-Korsørste Jernbane. Altsaa, det betaler sig for Statskassen at overtage Banen, hvad enten den forrenter sig eller ikke; forrenter den sig ikke, faaer vi den nemlig for en langt ringere Indløsningssum, end den har kostet at anlægge, men forrenter den sig, og vi holde ved det første Alternativ,